

अर्पण पत्रिका.

महान् गुणी गणी अमृतवीम

ल महाराजना घणाएक गु

ण जोइ तेमने आ चोप

मी अर्पण करीए ठीए

ते आप साहेब स्वी

कारशो:

ली० श्रीजैनधर्म प्रवर्तक शाखा

सभा नं. ३

મેનેજીંગ કમીટી

ગોકળદાસ અમથાસા. વ્યવસ્થાપક.
ચંદુલાલ લલુભાઈ ઝવેરી. પ્રમુખ.
અમથાલાલ હકમચંદ. ઉપપ્રમુખ.
કેસવલાલ ધેનાભાઈ શેઠ. મંત્રી.
શાં પાપટલાલ મગનલાલ. ઉપમંત્રી.
મોહનલાલ ડાહ્યાભાઈ સોદાગર. ટ્રેઝરર.
શાં કેશવલાલ મગનલાલ. આ. ,,
શાં વાડીલાલ મનસુખ. ૧ લા મેમ્બર.
શાં હીરાલાલ મુળચંદ. ૨ ના મેમ્બર.
જગાભાઈ ગોકળદાસ ઝવેરી. ૩ ના મેમ્બર.
જગાભાઈ હીકાભાઈ. ૪ થા મેમ્બર.

સુચના.

આ આત્મ રંજન નામની ચોપડી નીચે લખેલા ઠેકાણેથી મળશે.

અમદાવાદ—સભાના મકાનમાંથી મળશે. ઠે. અયેચ વાડે, ખોડાઢોરના મકાન નંબર ૬૬ માંથી મળશે.

મુંબાઈ—મોહનલાલ હેમચંદ દલાલ. ઠે. લીજ્ઞ લોઈવાડામાં શેલાપુર મીલ આશીસમાંથી મળશે.

ભાવનગર—શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાના મંત્રી અમરચંદ ઘેલાભાઈ પાસેથી. ઠે. દરખાચી રાજ્ય મહેલ પાસે.

રાજકોટ—દાસતચંદ પુરશોતમ ખરોડીયા. ઠે. રાજકોટ હાઈસ્કૂલ.

સુરત—મણીલાલ હીરાલાલ. ઠે. બ્રેન્ચસ્કૂલ.

૨૭૨૪

॥ શ્રી આત્મરંજન ॥

॥ શ્રી જૈનધર્મ પ્રવર્ત્તક શાલા સભા નંબર ૧ ॥

પારશ્વનાથ સ્તવન ૧ લું.

ચોટક.

અરિહંત અનંત ગુણા નમીયે,

શીવદાયક નાયક મન રમીયે;

જગ ગુરુ જીવર પ્રેમ કરીને,

ભવસાયર દુખ હપસમીયે.

અરિહંત અનંત ગુણા નમીયે,

જગ દીપક જીવરાજ સુહંકર,

દરિસણુ તુમ અતિ સુખ લહિયે;

સાંતિ સુખારસ ધ્યાન જે આવે,

આતમ અનુભવ લીલશ્યું કહીયે.

ચીત પ્રસ્નતા દ્રઢથી કીડતી,

જલાજલ વિષસરે;

તે દ્રગ દ્રગ તે માનથી વાધે,

વેલ કલોલ નહીં તોલરે.

૧

૨

૩

(૬)

પાંચ પ્રભાવીક છે અતિ સુંદર.

અવર ન એકાએકરે;

ખટ દ્રવ્ય દ્રવ્ય ગુણ પ્રજાપ,

દેખત શોભા અનેકરે.

૪

દરિસન તે સાહુખથી જાણીએ,

આણીએ ચીત આણુંદરે;

વીકસીત વદન કમળ અતિ સુંદર,

જેમ સુરતર સુખકરે.

૫

એમ ગુણ પાસજીણુંદળ તોરા,

જે મન મંદિર આવેરે;

દાન દયા અનંત પ્રગટાવે,

સેહેજે અમત પ્રદ પાવેરે.

૬

સ્તવન ર જી.

દેશી કાગળી.

અશ્વમેન વામા સુત સારે,

ભવ સમુદ્ર થકી તારે. ધરે દીલમાં;

ધરે દીલમાં, પાસ જીણુંદળ પ્યારે ધરે દીલમાં.

આંકણી ૧

કમઠ હઠ પ્રભુ નાગને તારી;

ધરેલિંદ્ર પદ લહે સુખકારી.

ધરે ૨

તુમે ઉપગારી મુર્તિ મનોહારી,	ધરો ૦ ૩
સેવા કરે તો નર નારી.	
તુજ પડીમા શવિ ચીત્ત ધરી પુજે,	ધરો ૦ ૪
કરમ કઠન તે સહુ ધ્રુજે.	
શ્રી ચીંતામણી ચીત્ત ધરો પ્રાણી,	ધરો ૦ ૫
એહ વીણ જગમાં દુઃખ ખાણી.	
આવાગમન સાહિબ નીવારે,	ધરો ૦ ૬
સેવક વિનતી ચીત્ત ધારો.	
તુમ સેવા કરે સરકોડી,	ધરો ૦ ૭
ઉભો રહ્યો સ્વામી કર જોડી.	
દાન દયા પ્રભુ ચરણે રહીયે,	ધરો ૦ ૮
અમ્મનવીમળ શીવ સુખ લહીયે.	

સ્તવન ૩ જી.

ખીણ ખીણ પત્રપલ છીન છીન નીશ દીન	
પ્રભુજીકા સ્મરણ કર લેરે. ઐ આંકળી.	
કાલ અનંત રોહ્યો બહુ ચેતન,	
ચહુગતી પાર ન આવતહે;	
પુરણ પુન્ય સંજોગે ચેતન,	
માનવ બવ તવ પાવતહે.	ખીણ ૦ ૧
ચેત ચેત અખ ચેતનીયારે,	

એ અવસર ફરી ના આવતહે;	
ખટપટ ઝટપટ દુર કરીને,	
ચટપટ ગુણ જન ગાવતહે.	ખીણુ ૨
જળચંદન કુસુમે કરી પુજ,	
ધુપ દીપ અક્ષત ધરીએ;	
નૈવદ ફળ ખહું જાતે કરીને,	
પ્રભુ આગળ ઠવી ભવ તરીએ	ખીણુ ૩
છણ વીધ અષ્ટ પ્રકારી પુજ,	
સુર નર કરતા મન ભાવે;	
તનનન તનનન તાન ન ચુકે,	
ધપ મપ ધપ તાલ મીલાવે.	ખીણુ ૪
ત્રીદસ નારી ખહું હેત ધારી,	
ભવ નાટીક કરી દરસાવે;	
દાવ અખય કરુણા કરી દીજે,	
જપ જાપક સુખીએ થાવે;	ખીણુ ૫
ચીંતામણ ચીંતામણી સરીખા,	
દાપક દાંન દીધો ભાવે,	
દાન દયાની રત્ન આપોતો;	
અમ્રતવીમલ પદવી પાવે.	ખીણુ ૬

ભુજંગી છંદ.

તણું હું કહેવા બણું હું સુદેવા,

સદા તેહને હું કરું સ્ત્રોત સેવા;
વિભુ હે અમે દાસ છીએ તમારા.

કરોને દુરે સર્વ રિપુ અમારા,
દયાળુ મને આશરો છે તમારો,
ધરી હેત રૂઝ ક્ષમાથી નીહાળો;

૧

અમે ઢોંગ કરી ખુર ધારનારા,
કરોને દુરે સર્વ રિપુ અમારા.

૨

કુડા પીર માતા ઉપદ્રવકારી,
રૂએ મુજને કેમ સસ્લાદિ ધારી;
દશુ ખીસ્ત ખસા ખડા ધુતનારા,
કરોને દુરે સર્વ રિપુ અમારા.

૩

મહા શાંતકારી, વળી સુધ ધારી,
અરિહંત તેને નમું પાય લાગી,
શ્રધા જૈનની આપ હે મોક્ષવાળા,
કરોને દુરે સર્વ રિપુ અમારા.

૪

મહાવીર જીન સ્તવન.

કંગ નવા મોરી કરસે સરક ગયોરૈ. એ રાગ.

પ્રભુજી હુંતો પુજી તને પ્રેમ ધરીરે;

પુજી ધરો પ્રેમ, તારો રાખી રહેમ.

૨૬.

મોહન મુરત તહારીરે, લાગે મને પ્યારીરે,

પ્રભુજી મહારા વહાલા, કરે હું કાલાવાલા;

દરસન આપીને પરસન કરો દુઃખ હરીરે. પ્રભુજી ૧

મનુષ્ય જન્મ પામીરે, જોગવાઈ નવી જામીરે;
 તીર્થંચે હું રહવડીઓ, જોતાં તું નવી જડીઓ;
 ભવસાગરમાં પડીઓ, હડીઓ હાહા કરીરે. પ્રભુ ૨
 કુકર્મો કાંઈક કીધારે, દાન નવી દીધારે,
 લીધાં ધન કાંઈક તણા, રાખી નહી કાંઈ મણા;
 રોગડાંબા જન ધણાં, કરી ધન હરીરે. પ્રભુ ૩
 જાણ્યું નહી કાંઈરે, સંસાર સાગર માંહીરે,
 મનમાં મુજાક ધણા, આરો નહિ પાપ તણા;
 શરણે હું નાથ હાથ આવી મોહ ધરીરે. પ્રભુ ૪
 તારક પદ તાહરે, મનમાં હું તે પાહરે,
 સીધાર્ય તુજ તાત, નંદીએણુજ લાત;
 ત્રીસલાના જાયા પાયા સુખ થીવ લહીરે. પ્રભુ ૫

સ્તવન ર બુ.

માનીરે મેરે માનીરે માણે કીતાબ સુનવાજ માનીરે.
 માનીરે રંગ લાગ્યોરે. માણે ૧
 પ્રભુ વાણી અમ્રતમે જાણી,
 ઇલાંગ મધુરો ભરાણીરે. માણે ૨
 વાણી ગુણ પાંત્રીશ ખીરાજે,
 યોત્રીસ અતિથય જાણીરે. માણે ૩
 જીવ અજીવ યોર તત્વ ખતાના,
 માલ મારગડો દેખાવનારે. માણે ૪
 મિથ્યા તિમિરકુ દુર હાવના,

(૧૧)

જ્ઞાન પ્રમોદ ખતાવનારે.

આલો ૫

હતનીશી વાણી દીજીએ અમકું;

અતુર કુશળ શુભ ધ્યાનીરે.

આલો ૬

શ્રીધગીરી સ્તવન ૧.

સખીરી મેંતો વીનય પીછા નારી. એ દેશી.

સખીરી મેંતો સીધગીરી ભેટયોરી અનાદી કાલસે;

મેંતો સીધગીરી ભેટયોરી.

પુર્વ નવાણું એણે ગેરી આઠ્યા,

સખીરી એતો આદિ જીનંદ દયાળ.

અનાદિ ૦

પુંડરીક ગણધર એણે ગીરી સીધ્યા;

સખીરી એતો પાંચ કોડ પરિવાર.

અનાદિ ૦

પાંડવ વીસ કોડશું વરીયા,

સખીરી વરતે પાંચ કોડ નીરધાર.

અનાદિ ૦

અજીતનાથ શાંતી પ્રભુ આઠ્યા,

સખીરી કર્યો એમાસુ ખણું પરિવાર.

અનાદિ ૦

નારવ રીખી એકાણું લાખશું,

સખીરી થયો શિવ રમણી ભરતાર.

અનાદિ ૦

નેમ વિના તવીસ એણી ગીરીએ,

સખીરી આઠ્યા સીધજેત્ર બણી જીજુંદ.

અનાદિ ૦

કાંકરે કાંકરે સીધ અનંતા.

સખીરી સુખ પામ્યા તે પરમાનંદ.

અનાદિ ૦

એ સત્તા તીરથ જમમાં ન કોઈ;

(૧૨)

સખીરી સર્વે તીરથનો સરદાર.	અનાદિ૦
અન્ય તીરથ જગમાં જે કહીએ,	
સખીરી ફલ સત ગુણ પામે સાર.	અનાદિ૦
એણી ભરત ક્ષેત્રના જે માનવ,	
સખીરી ગીરોરાજ તણા આધાર.	અનાદિ૦
કાળ અનાદિના કર્મ તે સંચીત,	
સખીરી એક ખીણમાં ફેંકે નીરધાર.	અનાદિ૦
એમ શ્રી મુખહરી આગલ ખોલે;	
સખીરી સાગ્રી મંદિર પરમ દયાળ.	અનાદિ૦
અનુભવ ભાવ હૃદય ઘટ પ્રગટયો.	
સખીરી મીઠ્યા તીમર હરે તત્કાળ.	અનાદિ૦
લાભ અનંતો જાણીને પ્રાણી,	
સખીરી સેવો તન મન થઈ સાવધાન.	અનાદિ૦
દાન અનંતો દયા ચીત ધારી,	
સખીરી પામે અમૃત પદ નિરવાણ.	અનાદિ૦

સીધગીરી સ્તવન ૨.

મુનિંદ અંદ ઇશ મેરે તાર તાર તાર.	એ દેશી
અમંદ નંદ ભાવ ધરી શેવો ગીરોરાજ.	શેવો અમંદ.
એક એક કાંકરે અનંત મુનીરાજ,	
અષ્ટ કર્મ અંત કરી લેવે શીવ રાજ.	લેવે અમંદ.
નાભિરાય નંદ સુખ દેતહે અભંગ;	
તન મન શેવે વરે શીવ વધુ રંગ.	શીવ અમંદ.

પુર્વ નવાણુ વાર આળ્યા શ્રી આદિનાથ;
 રાયણુ તળે પગલાં થાપી તારવા અનાથ. તારવા અમંદ.
 પાંચ કોડ પુંડરીક વર્ષા શીવનાર;
 જાળી મ્યાળી ઉપમાળી ત્રણ કોડ સાર. ત્રણ અમંદ
 અજીત શાંતીનાથ લેઈ મુનીવર સાથ,
 ચૈત્ર માસી કરી ઝાલ્યો શીવ વધુ હાથ. શીવ અમંદ.
 ભરત પાંચ કોડશું રમત શીવ હછંગ;
 ખાહુખળી એક સહસ્ર આઠ મન રંગ. આઠ અમંદ.
 નેમ જીન વીન તવોસ આળ્યા સાર;
 સત દશ કોડશું અજીતસેન ધાર, અજીત અમંદ.
 એકાણું લાખ મુનીશું નારાદ રીળી રાય;
 સાગર એક કોડશું મુની શીવ જાય. મુની અમંદ.
 સોહમપતિ આગે ખોલે શ્રીમંદીર શામ.
 ચૌદે ક્ષેત્ર માંહી નહી એહવું સુધામ. એહવું અમંદ.
 મનુ ભવ પામી જો ન ભેટ્યો એકવાર;
 માત ગર્ભ માંહી રહ્યું તેહ નીરધાર. તેહ અમંદ.
 ઈંદ્રાદિક ગીચને તે શેવે ધરી પ્યારી;
 તાથા ઘેઈ તાલ દેતી ગીત ગાવે સાર. ગીત અમંદ.
 દાન દયા ચીત્ત ધારી પુજે નાભી નંદ;
 અમ્રત વીમળ પદ લેઈ પામતા આનંદ. પામતા અમંદ.

સાંતીજન કૃતવન.

સાંતી જન મારા સાહિબા, હું સેધું તને,

સેતુ સમભાવે, વીચારૂં નાવી જાવે. શાંતી ૧
મુર્તી મોહનગારીરે, શેવકને સુખકારીરે;

સદેશનંદ મોરા બહાલા, જમુદુ નાથ હવાલા;
પદ અજરામર અવીચળ આપો તમે મનેરે શાં ૨
દરિશન તારા વનારે, બમ્બો હું બવ ઘણારે,
માહની જાળે વળગ્યો, દેખી દેખીને સળગ્યો;
અંતે અધનો ઢગલો કર્યો ખડુ પથુરે. શાં ૩

કર્મની વાત કાધીરે, ધર્મની નવી લીધીરે;
કુકર્ણી ઘણી કરું, સુકર્ણી ન વીચારું;
મહાલી મહાલીને કરું ખોટા મિથ્યા સુખનેરે. શાં ૪
હીસા મુસા ચોરીરે, મનમાં ઘણી ઘેરીરે,
કામની સેવા માની, કામની સેવા જાની;
મનુ દેહીને બારે બર્યો માયા વનેરે. શાં ૫

ક્રોધ લોભ મોટારે, માન માયા ખોટારે,
રિપુ હુવા એ જાધે, આલ્યો મને ખડુ કંદે;
અંત ખજનો મહારો લુટી ખાધો ઠગનેરે. શાં ૬
નફનો પંથ ધાર્યોરે, તરવાનો જ્યાં નહીં આરોરે,
ખોટું મં ઘણું કાપું, ખીજને ખાળી દીધું.

અરે શી ગતી થાશે, પ્યારા મારા તનનેરે. શાં ૭
જીમ કરી પોકારે, તારા મુજને તારે;
એવી મંડળની અરજી, કીલે દીલ ધરી મરજી,
જૈનપ્રવર્તક થાપ્યા વંદે, સ્તવે તુજનેરે. શાં ૮

શાંતીનાથ સ્તવન.

શ્રીરાગ જન ગુણ ગ્યાન શ્રુતી અમૃત. એ દેશી.
 જનવર બીનતી સુણે! મન રંગ, જનવર શાંતી જણુંદ શાંતી,
 સુખ દીજે આપણે એહ મુજ પુરણ ખાંત. જી
 શેવક રાવ કરે પ્રભુ આગે, અવધારો એક ચિત અરિહંત. જી
 મુજ મંદીર પાવન કારણ, પ્રાહણો જે આવે એક વાર. જી
 તો રાષ્ટ્ર પાલવ કર આલી, આદર દેઈ કરી ઘણી મનોહાર. જી
 વસવા જોગ્યછો તમે સ્વામી, દીપંતો મન મંદીર એહ. જી
 મારે દીશે ચીત્રશાળી સોહંતી, રાજંતી તીહાં અનુભવ રેહ. જી
 લટકાળી વધુ સુમતી સોહંતિ, મંડપ જહાં સુંદર સુપિવેક, જી
 મોહ તીમીર ટાળ્યા સર્વે ત્યાંથી, માન લાવુ દીપે અતી છેક. જી
 રાગ દ્રેષ આઠે જે વિરઆ, કટક કીધા સર્વે દુર. જી
 નીરમળ ભાવ પ્રીઅંચ તે ખાંધ્યો, વિનયે ગલીગો સોહો જ્યાંહ
 સરલ સ્વભાવ સુવાસના પ્રગટી, ધુપ ગતી લહકંતી ત્યાંહ. જી
 તુમ ગુણ નીરમળ ચંદ્રીકા, અહલુત સુંદર મન મંદીર ખન્ધો
 તામ. જી
 પ્રાણજીવણુ તુમ વસવાને કાજે, કીધો મં અતી અભીરામ. જી
 આવી વસો મન મહેલમાં પ્યારે, કરીએ સુકળ મુજ એ અર
 દાસ. જી
 દાન અનંતો દયા દીજે પ્રેમશુ, અમૃત પદ લહે લીલ વીલાસ. જી

શ્રાવકતા ગુણની સખય.

સાંભળરે તું સજની મોરી રજની ક્યાં રમી આવ્યાજરે.

સાંભળજે સજ્જન ગુણવંતા, શ્રાવક ગુણ એકત્રીસજે.
આત્મરંજન ગુણ પ્રગટાવે, સમકીર્તી વીશવાત્રીશ ચીત્તમા
ધરજેજે. ૧

શ્રાવક ગુણ એકવીશ અનુભવ કરજે જી, એ આંકણી.
અહમ્ ગુણ પહેલું તે કહીએ, સરલ સ્વભાવ વર તંતોજી;
રૂપવંત મુદ્રા અતિ સુહર, સોમ પ્રકૃતિ ગુણવંત. ચીં ૨
લોક પ્રીયે સદા યોધો ગુણ, વચન અલોક નવ બોલેજી;
કુરદ્રષ્ટી નવી કરે કહેશુ, પંચમગુણ અમુલ. ચીં ૩
પાપ થકી ખીતો રહે નીત, ન ધરે મન ધીડાઈજી;
આઠમે ગુણ અવગુણનો જાણનાર, દાસણ ગુણ સુખદાઈ.
ચીં ૪

નવમું લગજી ગુણ સુંદર, કૃતા કૃત્યા વિચારોજી;
એતના પરિણામ શ્રાવકમેં દ્વાવંત મનોહાર. ચીં ૫
મધ્યસ્થ ગુણ એકાદશમા દેખી, સાધુ અસાધુ મન
સ્વસ્થજી;

આજી પ્રીતિ ગુણવંત દેખીને, ખારમું ગુણ હમ સસ્થ.
ચીત્ત ૬

પ્રીતિવંત મુહંકર શ્રાવક, તેરમા ગુણ હમ દ્રષ્ટીજી.
જર હપગારી ચૌદમા ગુણ એ, કૃત ગુણ જાણે કરે પુષ્ટી.
ચીત્ત ૭

વરધા ચાર બહુ ચિત્ત ધારે, ગુણ સોલમા અંગેજી;
પૂજાપાત એક ધર્મનો રાજ, પારે શ્રાવક ગુણ રંગ ચીં ૮

(૧૭)

અહારમાં ગુણ સતકલ્પ કહીએ, ન કરે વાદ વિવાદજી;
તત્વા તત્ત્વ વિચાર કરે દીલ, વચન ન બોલે વીથવાદ.
ચિત્ત૦ ૬

ગુણ આગણીસમા દ્રીગ દ્રઘીનો, કરે વિચાર સુખ
બાવેજીરે;

વિશેષ માન તણે જ્ઞાનક, વીસંતી ગુણ મન દયાવે. ચિ૦ ૧૦
વીનયવંત સહુ મન બાવે, અદ્યુત એહ ગુણ સોહિજીરે;
બ્રહ્મ લક્ષ દાપણુ ગુણ એહ એ એકવીસમા સોહિ
ચિત્ત૦ ૧૧.

છણ વીધ શ્રાવકના એકવીસ ગુણ, વીરજીણું એમ
બોલેજીરે;

ધર્મ રચણ નીધાન સાચવે, તન મન કરી એક તોલે.
ચિ૦ ૧૨

સાર વિચાર નવતત્ત્વના જાણે, ધર્મ કરણીએ સાવધાનજીરે;
હવીહીત ગુરૂ ગીતારથને મુખે, વાણી જણે એક તાણુ.
ચિ૦ ૧૩

કરે પુન્ય સંવર અંગે કરી, વિવેક મન નવી મુકે જીરે;
શ્રાવક નામ ખરે ચિત્ત ધારી, મીઠ્યાત સંગત મુકે. ચિ૦ ૧૪
પૂર્વ બન કૃત પાપ પચાવે, ત્રીણ વર્ગ વલી લાધેજીરે;
અરજે પુન્યને પાપ સોચવીને, શ્રાવક ગુણ દીપાવે. ચિ૦ ૧૫
શ્રાધ ગુણ અંગે હરે તે, નીકળે લહે બવ પારજીરે;
દાન દયા ચિત્તમાં ધરી પામે, અમૃતવીમળ પદ
સાર. ચિ૦ ૧૬

(૧૮)

વીચિત્ર વૃત્તાંતઃ

અણુસમજીનો આશિરવાદ.

હાઉ એક બુદ્ધિ મરતો ફકિર ફરતો ફરતો એક ગામમાં જઈ પોહ્યો. ત્યાં ખાવાનું ના મળ્યું, એટલે કંટાળીતે બીજા ગામમાં એક ખાસાણને ઘેર જઈને કહ્યું, અરે બાજુ કુચ ખાણેકું હુકડા રોટી દેમો અચ્છા, મં તિન રોજકા લુખ્યા હું પીછડે ગામમાં ફિર ફિરને પાં ઉ દુટ ગયા, પણ કોઈએ નહીં દીધા. એવું સાંભળી દયા આવી; તથા દુધપાક, પુરી વીગેરે ખાતો આપ્યું. ફકિર ખુબ ખાઈને ખુશી થયો ને ખાસાણને પૂછ્યું અરે બાઈ તરે ઘેર આજ કયા થા, ખાસાણે કહ્યું જે મારા બાપ મરી ગયા છે તેનું શ્રાધ્ધ છે ફકિરે મનમાં વિચાર્યું જે શ્રાધ્ધતો અચ્છા એસા કીયાહું, એમ ધારીને કં હું જે સુણ બાઈ તરેકું તો દુઆ દેઉ હસમાં કયા ! પણ તેરા સારા ગામકું દુઆ દેઉં. એમ હાહી દોહરો બોલ્યો.—

દોહરો.

હસ ગામમે સખ મીરો, નીત્ય નીત્ય કરો ચરાદ્ર;
પીછડે ગામમે કોઈ ના મીરો, કોઈ ના કરો ચરાદ્ર.

અણુસમજીની યાદ નીચે લખી છે.

કોઈ એક માણસને તેના વધ વીવેકીએ ઉપદેશ

કર્યો, જે બાઈ સાર કામ પવિત્રતાથી પરમેશ્વરનું નામ
 રૂઢને કરવું. તે તેણે યાદ રાખી, પછી એક વખત એ
 ની બેન પરણાવી, ને વરકન્યાને પાલખીમાં બેસારી વ
 જાવતી વખતે એને નહાઈ ઘોઢને, અબોટીઠ માથે હા
 ડીને પાલખી ઉપાડતી વખતે બોલ્યો જે રામકો બાઈ રા
 મ, ત્યારે ખીજાએ કહ્યું જે બેવકુફ ગણિશ પરમેશ્વરનું ના
 મ દેવું. ત્યારે તેણે તે પણ યાદ રાખીને થોડા દીવસ
 પછી પોતાના સંબંધિમાં જવાન મરી ગયું તેની માઠડી
 ઉપાડતી વખતે બોલ્યો જે ગણિશ પરમેશ્વર ત્યારે માંહાં
 પણ થોડોએ બેવકુફ હશે.

અધરમી વિશે.

એક ગામમાં બે અધરમી મીત્ર હતા, તેમણે એ
 કઠા મળીને ચોરીઓ, હીંસા વીગેરે ધણા અધરમ ક
 રીને ઘેડા થયા એમાંથી એક મરવા પડ્યો. ત્યારે તેને
 ખીજા જોવા સાર આવ્યો. તેણે કહ્યું જે, બાઈ તારા જે
 થા મિત્ર મને મળનાર નથી, હવે મ્હારી શી વયે થશે;
 ને હવે આપણે બે કયાં એકઠા થઈશું ત્યારે પેટો બો
 લ્યો જે, જે બાઈ શાસ્ત્ર સાચાં છે તે નર્કમાં આપણે
 બે ભેગા જરૂર થઈશું, ત્યાં આપણ બેની અખડિત
 મુલાકાત ધણા વરસ લગી રહેશે. ને હું જઈને ત્યારે
 વાસ્તે જગ્યા રાખીશ, તું વહેણે આવજે. મતલબ એક

(૨૦)

શાસ્ત્ર સાચાં છે, માટે જે અધરમ કરે તેને નરકમાં જવું પડે, માટે અધરમ ના કરવો

મોટી વસ્તુઓ.

પ્રશ્ન.

જવાબ.

સર્વ ધર્મમાં મોટો ધર્મ કીયો.

દયાધર્મ.

સર્વ વ્રતમાં મોટું વ્રત કયું.

શીયલવ્રત.

સર્વ મંત્રમાં મોટો મંત્ર કયો.

નવકારમંત્ર.

સર્વ પાપમાં મોટું પાપ કયું.

અસત્ય બોલવું તે

સર્વ ધર્મમાં મોટું દાન કયું.

વિદ્યા દાન.

સર્વ મિત્રમાં મોટો મિત્ર કીયો.

ધર્મ.

સર્વ સુખમાં મોટું સુખ કયું.

સંતોષ.

સર્વ મનુષ્યમાં મોટો માણસ કીયો.

પરોપકાર કરે તે.

સર્વ મનુષ્યમાં મોટો મુરખ કોણ.

જેણે ધર્મ બોળ

ખ્યો નહી તે.

સર્વ મનુષ્યમાં મોટો કમાઉ કોણ. જેને જ્ઞાન મળવ્યુ તે.

સાત વ્યસન વિશે.

પહેલું દુત એટલે જુગદું, બીજું માંસ ભક્ષણ, ત્રીજું સુરા એટલે મદ્યપાન, ચોથું વેશ્યાનો સંગ, પાંચમું પાપ એટલે જીવહીંસા, છઠું ચૌર્ય એટલે ચોરી, સાતમું પરદાર શેવા એટલે પરસ્ત્રી સેવ, એ સાત વ્યસન ને જે પ્રાણી શેવે તે અધાર નરકમાં પડે.

(૨૧)

દેવની પરિક્ષા.

આંખ મટમટાવે નહી, પૃથ્વીથી અંતરીક્ષ રહે, ગ
જેથી કુલની માળા કરમાય નહિ, ને મને કરીને કામ
કરે, એ ચાર પ્રકારના ગુણુ જેનામાં હાય તે દેવ જાણવા.

મનુષ્યના મોટા શત્રુ.

કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ, મચ્છર, એ છ શ
ત્રુને પ્રાણી જીતે છે તેને પાપ અથવા અધરમ કાંઈ બા
ધ કરતા નથી.

આ જગતમાં કામ કરવાના ઉપાય.

સલાહ સંપત્તી સમજાવીને કરવું એ ઉત્તમ ઉપાય,
બીજા લાંચ આપી તથા પ્રપંચ કરીને કરવું એ મધ્ય
ઉપાય, ત્રીજા લઢાઈ કરી જોરાવરથી કરવું એ કનીષ્ઠ
ઉપાય.

એક માંછી ઉપર ધર્મની થતી અસર.

કોઈ નગરમાં રાજાએ એવો ઢંઢેરો ફેરવ્યો કે જે
માણસ જીવહીંસા કરે, તેહને ઘણી સખત સજા કરવો.
એ નગરમાં કોઈ હીંસા કરે નહિ. થોડા એક દીવસ પ
છી એક પરગામી મછી જાળ લેઈને આવતો હતો, તે
ને જાળને કાઢીને કહ્યું જે, અધ્યા નાશી જા, નીકર આ
સામું રાજાનું લશ્કર આવે છે તે રાજા કૃપાળુ છે માટે

તને દેખશે તો સજ્જ કરશે. એટલામાં લશ્કર નજી આવ્યું, તથા પેલા મંછીએ પોતાની પાસે જળ હવે ત કુળમાં ડાટીને પોતે ધ્યાન ધરીને બેઠો, એટલામાં રાજાનું લશ્કર આવ્યું ને રાજા પણ આવ્યો તેણે પોતા ને દીઠો, એટલે વીચાર્યું જે કાંઈ માટે તપસ્વી તપસ્ય કરે છે એમ ધારીને પોતે હાથી ઉપરથી ઉતરીને પાથે લાગ્યો ને પોતાને હોડવાનો સાલજેડો હતો તે પેલાને હોડાડ્યો, ને ચાલતો થયો. પછી પેલે મંછીએ વીચાર્યું જે આ મેં કપટનું ડોળ કર્યું તેથી મને આટલો ફાયદો થયો તો જો ખરા દીલથી પરમેશ્વરનું ધ્યાન ધરું અને હિંસા કરવી મુકી દેઉં તો ઘણો ફાયદો થાય એમ જાણી લાગ્યો સારા ગુરુ પાસે જઈને દીક્ષા લીધી ને પરમ ને વિશે આસતા રાખી સારા આચરણ આદર્યા.

વિદ્યા ઇચ્છનારાઓએ નીચેના સાત

દુરગુણ તજવા.

પહેલો આજ્ઞસ, બીજો ગર્વ, ત્રીજો, પ્રપંચવૃત્તી, ચોથો ડંડાઈ, પાંચમો માન, છઠો લોભ, સાતમો સ્ત્રીસંબંધી મુખ. ઉપર કહેલા સાત ગુણ વિદ્યાભ્યાસમાં હરકત કરનાર છે માટે વિદ્યારથીએ જરૂર ત્યાગ કરવા.

અક જવાન પુરૂષના મનનું સમાધાન.

કોઈ એક જવાન પુરૂષને બીજા પુરૂષે ગાળો દીધી, ને ઘણા એક તીરસકાર કર્યા તોએ તે કશું બોલ્યો નહીં, ને પોતે પોતાના મનમાં પ્રસન્ન થયો, ને કોડી કે વારે માળો દેનાર માણસ ગયા પછી તેના મીત્રે કહ્યું, જે બાઈ તમને આટલી બધી ગાળો દીધી તોપણ તમે કેમ કશુંએ બોલ્યા નહીં? શું એના દબાએબાછો? ત્યારે તે જવાન પુરૂષે જવાબ દીધો જે બાઈ દબાએબોતો નથી. પણ આપણા દેશના ચાલ પ્રમાણે આપણે જ્યારે સાસરે જઈએ છીએ ત્યારે ત્યાં ઘણા એક હોડો મસ્કરીમાં ગાળો દેછે તેમજ મં એમ વિચારું જે હું આ વખતે સાસરામાંજ બેઠો છું.

વિનંતી પૂર્વક કહેવામાં આવેછે કે સદગ્રસ્થો આ હપલા માણસની માફક ચાલશે તો કોઈની જોડે ટંડો અથવા કછએ થશે નહીં. ને ગાળ દેનારો માણસ એક બે બોલ કહીને ચાલ્યો જશે.

પુરૂષની ઘેસાઈનો વખત.

દરપણમાં ઝાડું જોતો વખત, નાનાં છોકરાને રમાડતી વખત, ને વિલાસની એકાંત જગ્યામાં.

મુમુક્ષુના મુખ્ય ગુણ.

પરતીને મા સમાન જણે. ને પારકું ધન મારું

સરખુ ગણે છે. પોતાના જેવા બીજા સઘળા પ્રાણીઓને મળે છે, એવા જેવામાં ગુણે તે પુરૂષ મોક્ષને લાયક છે એમાં સંદેહ નહીં.

ઘરમાં ન રાખવા લાયક પુરૂષ.

“પેહેલો અકરમી, બીજો, ખાકધર, ત્રોજો મહા પાતકી, ચોથો ઘાતકી, પાંચમો સમયાનુસાર જાણતો નથી તે છઠો નાના પ્રકારના વેશ ધારનારો, સાતમો અદેખો, આઠમો ચોર, નવમો વ્યભિચારી, એ નવ જણા ને ડાહ્યા માણસે ઘરમાં કદી ન રાખવા.

બેહેરા વિષે.

કાંઈ એક બેહેરા બાઈડી પોતાના જ માઈને મંદવા ક હતા તેથી જોવા જતા પેહેલાં વિચાર્યું જે હુ તો ઘણી બેહેરી છું, તે વાત મારો જ માઈ જાણે તે કીક નહીં એવું ધારીને મનેમાં મનસુખો કર્યો જે હું ત્યાં જઈને થોડી વાર બેસીશ ને પુજીશ કે તમને કાંઈ ફેર છે વળી ત મારાથી કાંઈ ખવાય છે? વળી આટલામાં થોડી ઘડી ફરાય હરાય છે? ત્યારે એ કહેશે જે હા. એટલી ખબર પુજીને હું ઝટ દઈને ઉડીશ તેથી મારી અંખ કાંઈ જાણશે નહીં. એ રીતનો મનસુખો ગોઠવી પોતાના જ માઈને જોવા માટે ગઈ ત્યાં આટલા પાસે બેસીને પુછ્યું જે તમને કાંઈ ફેર છે? ત્યારે તે બોલ્યા જે હજી તો કાંઈ ફેર પડ્યો નથી, બેહેરી બોલી જે પરમધર બલે

જાતે સારું કર્યું. પાછું બેઠેરીએ ફરીને પુછ્યું જે તમારા
થી કાંઈ ખવાય છે? ત્યારે અકબાઈને બોલ્યો ખવાય
શું પથરા ત્યારે બેઠેરીએ ઉત્તર દીધો જે સારા ફરહા ખા
ને ગુણુ કરશે ને એ ખાધાથી તો શરીરમાં કોવત આ
વશે, પછી ત્રીજી વારે ફરીને પુછ્યું જે આટલામાં ફરા
ય હરાય છે? ત્યારે તે પુરો કંઠાળીને બોલ્યો જે ફરાય
ક્યાં સુલામાં પગમાં આપ વિના ત્યારે બોલી જે ઠીક
ત્યાં ફરતા રહેજે કારણ કે પગ અકડાઈ જાય નહીં ને
વળી શરીરને સાતા થાય, આ ઉપરથી એમ સમજવું
જે આપણે કોઈ મુની પાસેથી કાંઈ જ્ઞાન ન મેળવીએ
તો આપણે ઉપલી બેઠેરીના જેવાજ.

નેમનાથ સ્તવન

સખી આવીરે ઉમટ ગુમટ સખ આઈ એ દેસી.

સખી આઈરે નેમ જનન ખન આઈ,

આઈ આઈ સાજન મન બાઈ,

દશ દિશા રટણે ગાસે સહુ મલખંતા;

મનમાં ન હરખ માવંતા.

ઉપડતી.

એમ જનન ખત્રી બહુ ભારીરે,

એમ કોડ છપન મલી મનોહારીરે;

કોડ સખી જલ્દરે એક મને થઈ આવે,

ગોરી મંગલીક ગીત સહુ ગાવે.

સખી કૃષ્ણજીરે બલભદ્ર સહીત જે બાઈ,

તેને અદ્ભુત રમના ખનાઈ;
રથ ઉપરે ત્રીભાવન નાથ બેઠાઈ,
હાથે મામર છત્ર ધરાઈ. ૭૫૬તી.

“અનુક્રમે તોરણ આવેરે,
અનુ રાજુલ મન હરખ ન માવેરે રાજુલ;
એણી અવસરે પસુવા કરત પોકાર,
મુણે નેમ જગત આધાર. ૨

તુમે પરણ્યોરે રાજુલ ગુણવંતી નારી,
ગૌરવ જાણ્યે પ્રાણ સમપ્રાપ્તિ;
કરુણાનીધીરે પસુવા પુકાર દીલ ધાપી,
છોડ્યા ખંધન કર્યા સુખકારી. ૭૫૭તી.

સંસાર અનીત્ય એ જાણીરે સંસાર,
વીખીયા રસ જન દુખ જાણીરે વીખીયા;
રથ ફેરીરે વરસી દાન જન દીધો,

જઈ ગીરનાર સંજમ લીધો. ૩

સખી રાજુલરે પ્રીતમ વલીયા જાગી,
ઢલી ધરણી લહી મુરછાણી;

સખી મલીનેરે કદલી પંખેપાણી,
છાંટે સીતલ પવન સહાણી. ૭૫૮તી.

પામી ચંતના કહ્યું ગુણખાંણીરે પામી,

અણુધટલુ શુ કીધું અનાણીરે અણુ;
અધ પરણીરે જાની મુજ જીટકાઈ,

દીધા દોલમાં લેસ નવી આઈ.

૩

મુજ જોખનરે બાલવેશ ભરપુર,

જાણે નદીયાનું મઠતે પુર;

કેમ રહીસુરે પ્રીતમ તુમ વીન દુર,

રથ વાલો નેમ સસતુર.

ઉપડતી.

મુજ મંદીર પાવન યાપરે મુજ,

જલ્દવ કુલ સહુ હરખાપરે જલ્દવા;

હઠ નવા કરીએરે મુકીદોછો કરવાદ,

ધેર આવો ગરી વતવાદ.

૫

મુજ અવગુણરે કોઈકનાથ ખતાવો,

વાણ અપરાધે મુકી શું જાવો;

ત્રીણ જગમાંરે પરમ દયાલ કહાવે,

રેતો મુકી રાજુલ કેમ જાવે;

ઉપડતી

કરુણાનાંધી નામ ધરાવેરે, કરુણા,

મુજ ઉપર દયા કેમ ના આવેરે; મુજ

નવી જાણતીરે નિસનેહી એહવો નેમ,

નવી પરણવી તો આવ્યા કેમ.

૬

એમ રાજુલરે વીલ વીલ કરતી અપાર,

નેમ સનમુખ ન જીવે લગાર;

નીરામીરે પ્રભુને જાણી તવાર,

લીએ સંજમ હરખ અપાર.

ઉપડતી.

તપ કરો લહી કેવલ નાણરે, તપ,

પામી રાજુલ પદ નીરવાણુરે; પામી;
એમ જાણીરે ધાન દયા ચીત ધરીએ,
સેહજે અમ્રતવીમલ પદ વચીએ.

૭

રીખવ દેવનું સ્તવન.

નહી છોડુરે દાદાજી તારો કેડણો. એ દેસો.

આદિ જીજ્ઞાસુ મુજ વીનતિ, અવધારે સાહેબ સુમે મતી;
નીજ સેવક કારજ સારણો, નહી છોડુરે રીખવ તારો કેડણો.
મને ભવો ભવ પાર ઉતારણો. નહીં ૧

સ્વામી કરુણાનીધી ભડારણો, બધી જીવ તણા આધારણો.
પ્રભુ દરિશણથી જયકારણો. નહીં ૨

અન્ય દેવ દેવી દીઠા સારરે, તેતો વરતે છે સર્વીકારરે;

એક જીવ મુંદ્રા અવીકારણો, નહીં ૩

જીવ પડીમા દરિશણથી લહે, બોધ સમજીત બીજ બધી
લહે; એમ આદ્રાદીક અવધારણો. નહીં ૪

પર પરણતી તો કરે ત્યાગણો, આતમ ગુણ રમે મદા
ભાગ્યણો; તેને શીવ વધુ રમે ધરખારણો. નહીં ૫

સંસાર અનીત્ય એ જાણીરે, વૈરાગ્યપણે દીલ આણીરે;
ભરતાલિક કેવળ સારણો. નહીં ૬

મરદેવી માતાને સંસારરે, આચ્યો કેવળજ્ઞાન ઉદારરે;
ગજ ઉપર લહી શીવ નારણો. નહીં ૭

દ્રવ્ય ભાવ પુજા રમો સાચીરે, કરે આઠાઈ આજીવ ભા
ચીરે; વજડાવો વાજાંત્ર મનોહારણો. નહીં ૮

(૨૯)

જનસાસન શોભા વધારી, દાન દયા ચીનમાં ધારી;
કહે અમ્રતત્રીમળ સુખકારહો. નહીં ૦ ૯

નેમનાથની લાવણી.

અલખીય માખત તોડી બે દરદી દીવાના એ દેથી,
અલખેલી રાજુલ વીનવે રંગ મેઢેલ પધારો,
રંગ મેલ પધારો, સ્વામી જનદુર્ગા સીણુગારા,
સિવાદેવી રાણીના જાયા, ત્રીભુવન જગહીતકારા લાલ,
ત્રીભુવન જગહીતકારા. અલખેલી રાજુલ ૦ ૧
પ્રભુ મુરતી મોહનગારી, મોહ્યા મુરતર રાયા;
અનુક્રમે જોવન પામીયા, તવ વ્યાહનકું આબ્યા લાલ.
તવ વ્યાહનકું આબ્યા. ત ૦ અ ૦ ૨
છપન કોડ જાદવ સાથે, હરિ બળબદ્ધ જનૈયા;
શરીખા સોભતા આવે; સહુ સુખદાઈ આવે લાલ. અ ૦ ૩
રાજુલ મન હરખ અપારા, મુજ પ્રીતમજી આયા;
હરખ થઈ દોડી આવતી, ધરી અંગે બહુ માયા લાલ.
ધ ૦ અ ૦ ૪
શરે સખી મુજ દેખણુ દે, પ્રાણ વલખ એક વાર;
એમ કહીને ખીચજી ખેંસતી, રમજીમ કરતી સાર લાલ.
૩ ૦ અ ૦ ૫
એણી અવસર પશુવ પુકાર, સાંબળીએ તણી વાર;
પશુ બંધન સરવે તોડીને, નેમ ચઢવાજ ગીરનાર લાલ.

ને. અ. ૬

પ્રભુ પાંજા વળીયા જાણી, રાજીલ અતિ વિલખાણી;
હમ હમ દેવ તેં સુતું કર્યો, મુજ નાખી દુખ ખાણી
લાલ. મુ. અ. ૭

દુખ ધરતી બહુ દીલ માંહે, મુઠાં લહિ પડી ધરતી,
અચેતન ચેતન નહીં મીલે; સુધ બુધ નહીં એ કરતી
લાલ. મુ. અ. ૮

સખી સરવે મળીને, ગાળી કરતી બહુ ઉપચારી;
સીતલ પવન ઝડાલતાં, થઈ રાજીલ હુશીયારી. લાલ.
ધ. અ. ૯

દલગીર થઈ એમ બોલી, શું કરીએ હવે બેની;
નાથ વિના મુજ નહીં ગમે, જેમ ચકવાની રેતી લાલ.
જે. અ. ૧૦.

સુણ સુણ મુજ પ્રીતમ પ્યારા, કેમ એકલડી મેલી;
પ્રેમકે ફાંસે નાંખીને, મુજ કીધી ઘેલી લાલ. મુ. અ. ૧૧
સ્વામી વિન મહેલને મેડી, સરવે સુની લાગે;
સુંદર સળ્યા દેખીને, વિરહાનલ મુજ જાગે લાલ. વી.
અ. ૧૨

જાએ જાએ સખી મનાવો, મુજ જીવનજી પ્યારા;
કંત મીલાવો જે કરે તને, દેહ માતીયન હારા લાલ.
તે. અ. ૧૩

મુજ આઠ લવ લાડ લગાવી, બહુ પ્રેમ હુમે સ્વામી,

નવમે ભવ કેમ એકલી, વીજ અપરાધે પામી લાલ.

વી૦ અ૦ ૧૪

એવું કરવું હૃદય જે તમારે, કેમ જન સજી આયા;
તોરણથી પાછા ફરી, અમને કેમ લજવાયા. લાલ.

અમને૦ અ૦ ૧૫

એમ રાજીલ આલખા દેતી, કેઈ કરજેડી નેમકુમાર;
ફરી નવો જીવે તેને, માહનગારી તોડી લાલ.ત૦અ૦૧૬
નીરામી પ્રભુને જાણી, જખ વૈરાગે બીની;

પ્રભુ પાસે આવી કરો, તવ સંજમ શ્રીલીની લાલ.

ત૦ અ૦ ૧૭

તપ તપીને કેવળજ્ઞાન, પામી રાજીલ નારી;

પ્રીતી અખંડ પાળી તેણે, થઈ શીવ વધુ અધિકારી

લાલ થ૦ અ૦ ૧૮

પછે નેમ વર્ષા શીવ નારી, મળીયા દંપતી સા';

દાન દયા પ્રેમે કરી,લહે અપ્રત ભવ પાર લાલ.લ૦અ૦૧૯

નેમનાથના ચોક.

જવાહો મને શીદને રોકોછે વાટમાં એ દેસી,

આ જીને બેની જાદવ પતિ આવે થાટમાં,

આજરે મારે ઘેર આનંદનો દીનછે;

હારે મારે જડયો ચીંતામણી હાથમાં. આ જીને૦

છપન કોડ જનૈયા સરીખા,

હારે મારે હરિ બલબદ્ધ છે સાથમાં. આજીને૦ ૧

(૩૨)

- રથ માફા ઝના વળી પાલખી,
હારે મારે અરુવ ઘણુ ચાલે તાનમાં. આલેને●
ગજવર બહુ મત્રપંતારે ચાલે,
હારે મારે સોખા સી કહુ એની જાનમાં. આ● ૧
- વીચમાં આવેરે મારો પ્રાણ જીવનજી,
હારે મારે સોહિ તારામાં જીમ ચદ્રમાં; આ●
નેમકુવર સમ નહી રૂપ,
હારે મારે હરનર કોઈ નહી ઈંદ્રમાં. આ● ૨
- રાજમતિ નીજ માળીએ નીરજ,
હારે મારે હરખ ન માવે અંગમાં; આ●
અમ્રતવીમલ પ્રભુચી વચમાં રૂસાયા,
હારે મારે રમ તે સીવ વધુ રંગમાં. આલેને● ૪

ચોક ૨ જો.

- હું વાત કહુ ઉભી રેની અલખેતી. એ દેશી.
હું વાટ જોઉં આવેને,
નેમ અલખેલા ખીણ ખીણ;
પલ પલ પ્રીતમ નીરજ,
હારે એને હરખ ન માવે મનમાં; હું●
- અરલે નેમજી તોરણ આંખા,
હારે કરે પસુવા પુકાર ઉછાંહ, હું● ૧
પસુવા પુકાર મુશી નેમ દયાળ,
હારે એતો ઊડ્યા બંધન તતકાળ; હું●

હું તોરણધારે પાઠો વાળી,
 હારે ચઢ્યા રવત તથા જંજન. હું ૦ ૨
 સેહસાવન જઈ સંજમ લીધો,
 હારે જીતી લીધો છે મોહ મહીહાન; હું ૦
 રાજેમતી નેમ વળીયાં બાણી,
 હારે પામી સુરજા ગઈ તવ સાન. હું ૦ ૩
 ચીત વળ્યું તવ બોલી રાજુલ,
 હારે નવી મુકીએ એકલી નાર; હું ૦
 એક વાર સુજ માળીએ પધારો,
 હારે નવ પામે અન્ન સુખ પાર. હું ૦ ૪

ચોક ૩ જો.

જમીન ઉપર જળનું તે દાણ કોણ લે છે. એ રશી.
 સ્વામીનું મન વીરહ તે ઘણા કુખ દે છે,
 હારે એમ રાજુલ સખીયોને કહે છે; સ્વામી ૦
 તોરણ આવી પ્રીત જગાવી,
 હારે રથ ફેરવી નેમ કીહાં જાય છે. સ્વામી ૦ ૧
 તણ ભુવનનો નાય કહાવે,
 હારે કાંઈ નીરખળ થયો રથું હીસે છે; સ્વામી ૦
 બળ અનંતો સુરનર કહે છે,
 હારે એક નારી દેખીને શું બીરુ છે. સ્વામી ૦ ૨
 બાળ એજા નવી કરીએ પ્રીતમથ,
 હારે સહુ જાણ કુળ લાગે છે; સ્વામી ૦
 એવું કરવું હતું તો આંખા રપા માટે,

(૩૪)

હાંરે મને દુખડું દેવું ના ઘટેછે સ્વામી૦ ૩

તમે મુકો પણ હું નવી મુકું,

હાંરે ઐમ કહી જાઈ સંજમ લીએછે; સ્વામી૦

અમ્રતવીમળ કહે ધન એ રાજુલ,

હાંરે મનોવંછીત સુખ લીએ છે. સ્વામી૦ ૪

એક ૪ થો.

દાનની લે રીત કોને પાડી લાડકડો લાડી છખીલી

દાન૦ એ દેશી.

નેમજીને લાવોરે મનાવી,

સાહેલી શામ સહુજો નેમજી. આકણી૦

પ્રાણુવલ્લભ સખી કોને રીસાયો,

હાંરે મારે જાણ છે રથડો ફેરી. સાહેલી૦

પણવા તણી પુકાર સુણોને,

હાંરે મને મુકી આલ્યો દુખ ભેરી. સાહેલી૦ ૧

મુગતી ધુતારી ચીત માંહે પારી,

હાંરે તથી મુકી છે મુજને વીસારી; સાહેલી૦

ચખબાલીક પરણી સુખ વીલસી,

હાંરે પછે થયો છે સંજમધારી. સાહેલી૦ ૨

તમા તો નવીન થયા વૈરાગી,

હાંરે અંધ પરણી રાજુલને ત્યાગી; સાહેલી૦

આઠ ભવ અગગી ખીણ નવી મેલી,

હાંરે કેમ નવમે ભવ આલ્યા ઠેલી. સાહેલી૦ ૩

રાજુલ કુધ આલંબા દેતી,

હાંરે તેમ પાસ સંજમ તવ લેતી; સાહેલી.
 દંપતી કેવળ લઈ શીવ વણ્યા,
 હાંરે લહે અમૃતવીમળ મુખ દણ્યા. સાહેલી ૦૫૪

ખાર વરતના દુહા.

- પુરણ પુન્ય ઉદય થકી, પામ્યો નરભવ સાર;
 આરજ ક્ષેત્ર જેમ પામીયો, ઉતમ કુળ અવતાર. ૧
- દુર્લભ ધર્મ જે પામ્યો, દુર્લભ ગુરુ સંચોગ;
 દુર્લભ ધર્મ ગ્રવણ કહ્યો, દશ દ્રશંતે જોગ. ૨
- પણ મુજ ગુરુ કૃપા થકી, ઓલખી શ્રીજેન ધર્મ;
 શ્રાવક વ્રત આંગે કરી, ટાળી દુકૃત કર્મ. ૩
- સમકીર્ત મુળથી ઉચરી, કરી એક ચીત્ત ઉદાર;
 આરામ સોભાની પરે, લહીએ શીવસુખ સાર. ૪
- પ્રણાતિપાત વ્રત ઉચરી, દ્વીતીય મૃખાવાદ;
 અહંતા દાન ત્રતિય કહ્યું, ગ્રહીએ મન અલ્પાદ. ૫
- ચોથો વ્રત મૈથુન કહ્યો, પંચમ પરીગ્રહધાર;
 છઠે દીશી પરિમાણ જે, કીજે ચીત્ત ઉદાર. ૬
- ભોગ પભોગ તે સાતમે, નીચમાદિક મન ધાર;
 અનરથ ડાંડ ન કીજીએ, આઠમો વ્રત મનોહાર. ૭
- નવમે સામાયક વ્રત, કીજે સુધ્ય સ્વભાવ;
 દાષ ખત્રીસ નિવારીએ, ભવજળ તરવા નાવ. ૮
- દશમે દેસાવગાસીએ, કરીએ ગુરુ મુખ ધાર;
 ધોષદ વ્રત અગ્યારમે, ધારો મન ઉદાર. ૯
- અનિયી સર્વભાગ જે, ખારમો વ્રત એ સાર;

- એહ થકી ઢાઢ પ્રાણીયા, પામ્યા ભવ તણો પાર. ૧૦
 આણુંદાદિક ગ્રાવક થપો, લહી વ્રતનો આધાર;
 ભવજલ તરી સીવ સુખ લહી, દેશ વ્રતી નીરધાર. ૧૧
 સમકીત મુજ ખારે વ્રત, દેશ થકી એ જાણ;
 તેમાં પણ ખડુ બેદ છે, સમજે ચતુર સુજાણ. ૧૨
 સુગુર ચરણ શેઠ્યા થકી, પામશે તત્ત્વ રસાલ;
 તે માટે વિનયી થઈ, ગુર શેવો તત્કાલ. ૧૩
 ગુર કૃપા જેને થઈ, તે કહીયે માહા ભાગ;
 સકલ પદારથ સંપન્ને, પામે સુખ અધાગ. ૧૪

નવ તત્ત્વના ફુહા.

- ધન ધન શ્રી જીન વાણીનો, મોટો જગ આધાર;
 એક ચીતથી આદરો, જમ પામો ભવ પાર. ૧
 તત્ત્વ પદારથ આજખી, ચીતમાં ધરો વિવેક;
 આગમ માંહિ બાખીએ, નવ તત્ત્વાદિક છેક. ૨
 જીવ અજીવ પુન્ય પાપ જે, સંવર આશ્રવ જાણ;
 નીર્જ સખંધ જે મોહ તે, સમજે ચતુર સુજાણ. ૩
 એહતો અર્થ વિચારતાં, પ્રગટે અનુભવ લીલ;
 સમકીત પામે પ્રાણીયાં, અંતે બહે સીવ લીલ. ૪
 અર્થ યુક્તી હેતુ બહે, સેઠ્યા ગુર પયસાર;
 તે માટે આજસ તજી, ભજીએ સહુ નરનાર. ૫
 ગુર દીવો ગુર દેવતા, ગુર વીણ મળે ન માન;
 ગુર કૃપાથી પામીએ, જગમાં અતિ સન્માન. ૬
 સમકીત સેહીજ જાણીએ, પર પરણતિનો ત્યાગ;

આત્મ સ્વભાવે નીત રમે, તે મોટા મહા ભાગ. ૭

પ્રભુનાં નવ અંગ પુજવાના ફુલા.

- જલ ભરી સંપુટ પત્રના, જુગલિક નર પુજાંત; ૧
- રીખવ ચરણ અંગુઠે, દાયક ભવજલ અંત. ૧
- જનુ ખળે કાકિસગ રહ્યા, વીચર્યા દેશ વિદેશ;
- ખડા ખડા કેવળ લલુ, પુજે જનુ નરેશ. ૨
- લોકાંતીક વચને કરી, વરશ્યા વરશો દાન;
- કર કંડે પ્રભુ પુજતાં, પુજે બધી ખડુ માન. ૩
- માન ગરુ દોષ અંસથી, દેખી વીરજ અનંત;
- જુલ ખળે ભવજળ તર્યા, પુજે ખંદ મહાંત. ૪
- સીધ શીલા ગુણ હજળી, લોકાંતે ભમવંત;
- વશીયા તિણ કારણ ભવી, શિર શિખા પુજાંત. ૫
- તિર્યંકર પદ પુન્યથી, તિહુઆણ જન સેવંત;
- ત્રીભુવન તીલક સમા પ્રભુ, બાળ તીલક જેવંત. ૬
- મોળ પોહોર પ્રભુ દેશના, કંક વીવરવર લુલ;
- મધુર ધ્વનિ સુરનર સુણિ, તીણ ગળે તીલક અમુલ. ૭
- હૃદય કમળ ઉપસમ ખળે, ખાળ્યા રાગને રોષ;
- હે,મધ્યે વન ખંડને, હૃદય ધરી સંતોષ. ૮
- રત્નત્રયિ ગુણ હજળી, સકળ ગુણ વશરામ;
- નાભી કમળની પુજના, કરતા અવિચળ ધામ. ૯
- ઉપદેશીક નવ તત્વના, તેને નવ અંગ જાણુંદ;
- પુજે ખડુ વિધી રાગશુ, કહે શુભ વીર મુશુંદ. ૧૦

(૩૮)

અથ એકસો આઠ પાર્શ્વનાથ સ્વામિના નામ લીખ્ય લે.

પાર્શ્વનાથ સહકર સ્વ.મી, હું પ્રણમું શીર નામીરે;
એકસો આઠ નામે કરી સ્તવિષ્ઠ, મન રંજન સુખ કામીરે.

પા૦ ૧

કુડા કલ્યાણ કલીકુંડ કંકણ, કુલી સકલોત્ત કલ્પસેરે;
કુંભાંધયાકા પહેરાં કામિક;કરેડા કંસારી ભણેરોરે. પા૦ ૨
ખંડણુ ગોડી ગલ્લિયાં ગંગાણી, ગુણનીલો ગાદરિયારે;
ગાલ્લિયા ગોહિલ ચિંતામણી, ગોમહ સ્વામી ગુણ ભરી
પારે. પા૦ ૩

ગંભિરા ધૃત કલોલ ધ્રીયા પ્રભુ, ચિંતામણુ ચંદ્ર ચંગરે;
જગ વલ્લભ જ્ઞેધાણો જરાન્વાલો, જાદવો જીલણા સરં
ગરે. પા૦ ૪

ઝોટી ગાહકણુ ટેંખરૂ નમુ, હોહલા તથણી થંભણુરે;
દાદાના ગોરાને નવલખા, નારંગા સુખ કંદણુરે; પા૦ ૫
નાગેંદા નીલઝરા નવખંડા, નીલ વિલાસ નાગકુડારે;
નવ પલ્લવ નળીને પલ્લવિયા, પંચાસરા જીનરૂડારે. પા૦ ૬
ફણિધરા ફલોધિખ દરિયો, ખીલોપરો ખાહડમર ભીડ
ભંજનરે;

લાભા ભિલડીયા ભરેવા ભુયડ, ભીનમાલ મન રંજનરે. પા૦ ૭
ગીલખોડા મન મોહન મોહન, મગસી મુહુરી મુડેવારે;

(૩૯)

માણિક મંડણ મમદવાદી, માદેવીયા કરે સેવારે પા ૦ ૮
 મુક્તાગીરી મર રાણકપુરા, રાવ લોઢણલો દ્રાણારે;
 વીધણ હરવલ્લી પીરાવલ, વાડિ બીજે વરકાણારે. પા ૦ ૯
 વેલ્લકા સંજ્ઞેશ્વર સંકર, સોમ ચિંતા મણપાસરે;
 સેહસક્ષણ સમિના સુખ સાગર, શ્રીફળ પુરે મન આ
 સરે. પા ૦ ૧૦

સોમનાથ સોરીસરો સુરજ, સામલા પ્રભુ સલાનરે;
 સુકોસર સાંકલાએ મંતા, અમીઝરા ગુણવાનરે. પા ૦ ૧૧
 અંતરીક અપ્પા અંગુઠીઆ, અંજાહર અજારારે;
 અગ્રોક ઇમંદપુરો મન વસીયા, વંદોબવિ સુખ કારરે.
 પા ૦ ૧૨

ઈન્દ્રાદિક પ્રભુ નામ ધણેરા, સહેંશ્ર અધિક અડ ધારરે;
 નીરમગ ચિતે દયાન ધરંતા, તે લહે બવજગ પારરે. પા ૦ ૧૩
 કલ્યાણક દીવસે સમરંતા, વિરતીપણે મન રંગેરે;
 અનુભવ લીલા સહજે પ્રગટે, રમે શીવસુંદર હિછંગેરે. પા ૦ ૧૪
 માન દરિસણ ચારિત્ર રમણતા, વિષે અનંતનો ધામરે;
 દાન દયા ગુર ચરણ પસાથે, અમ્રતવીમગ સર્વાં કામરે.
 પારશ્વનાથ સુહંકર સ્વામિ. હું પ્રણમું સીર નામીરે. ૧૫

આરતિ.

જય જય કીજે આરતી મહાવીરજી તણી;
 દયાળ દયા કરિ તારો સેવક બણી;
 અનંત કાળ પ્રભુ વિન હું રમણે,

(૪૦)

અતોલ પુન્ય આજ, મારો સ્વામિસુ મળ્યો. જપ ૧

હવે તાર તાર તાર જગનાથ મુજને,

દુખ વાર વાર સ્વામી કહું હજારે;

રાષ ધાર ધાર ધાર મુજ વિનવી પ્રભુ,

વિતક હવે વાત કહું કેટલી વિષુ. જપ ૨

ત્રિસલાજીકે નંદ નંદ કંદ દિજીએ;

અહિ ગતી દુખથી હગારી લીજીએ;

સેવક નીજ જાણી શું વિલાંબ લીજીએ,

હટ દીજીએ અખય દાન દાસ લીજીએ. જપ ૩

કરિ આશ આગ્યા દાસ તુમ પાસ સાહિબા,

પરમ ગુર મેહર કરી આજ તારવા;

તારક તુમ નામ એક જગ ખોલતા,

મારી વેળા જગનાથ હમ હસો અખોલતા. જપ ૪

હું આગ્યો સ્વામી પાસ ધ્યાન માંહિ લીજીએ,

હચીત મુજ જોગ હવે દાન લીજીએ;

દાન દયા રત્ન પ્રિય સાહાય કરિયે,

અમ્રત પદ પ્રાપ્તિ ભવ દુખ હરીચે. જપ ૫

૦૧૬૨ ખપ્પર.

—૦૦૬૩૦૩૦—

આ શોખી બાઈ જમનાની સમયાવાસી મળશે
તથા કથમુખ સમયાવાસી હકમશીની પાસેથી મળશે.
મુદ્દા બીરમમામમાંથી બી જનધર્મ પ્રવર્તક શાખા સુબા
નંબર ૧ ના સંચી રતનચંદ મુખ્યંદ. ડેકાથુ પીવેલ
માદામણની જૈનશાળામાંથી મળશે.

પાડીલાલ મગનલાલ તરફથી ૦-૮-૦ જેટ મળ્યા છે.

રહો ચંદુલાલ લલુભાઈ

શ્રી જૈનધર્મ પ્રવર્તક શાખા સમાજ પ્રમુખ.

